57e jaar. — Nr 48.

Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden.

Zaterdag 23 April 1910.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van di blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, donderdags en s zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 23 APRIL 1910.

Kamer.

Vraag van den heer DESMAISIÈRES aan den Heer Minister van buitenlandsche zaken :

Het gerucht loopt in de grensgemeenten van Limburg dat men, ter markt van Maestricht, proces-verbaal had opgemaakt tegen Belgen die hunne aankoopen in Belgische munt wilden betalen. Dat ontroert wat de grensbewoners, die altijd in Belgische munt hebben betaald en zich niet gemakkelijk Nederlandsche munt kunnen aanschaffen.

Kan de heer minister niet nagaan of het feit echt is ; en zoo ja, onderzoeken of bedoelde maatregel wel wettig is. De lieden denken dat men het Belgische geld mag weigeren, maar dat men hen niet kan vervolgen om het in betaling te hebben aangeboden.

Antwoord : De vraag van het achtbaar lid werd het Belgisch gezantschap in den Haag medegedeeld ; ik zal ze niet uit het oog verliezen.

Vraag van den heer DESMAISIÈRES aan den Heer Minister van Spoorwegen, posterijen en telegrafen :

Kan men hopen dat de nieuwe statie te Eigenbilsen welhaast wordt gebouwd ?

Antwoord : Er werd besloten een nieuw gebouw voor den dienst der ontvangsten op te richten. Ten einde de beste mogelijke stelling te bekomen, deed ik de vraag der toegangen tot de statie ter studie leggen. Zoodra deze studie geëindigd is, kan er tot verwezenlijking overgegaan worden.

Vraag van den heer DESMAISIÈRES, aan den Heer Minister van Oorlog :

De heer minister gelieve ons te zeggen of weldra eene brigade gendarmen wordt ingericht te Eigenbilsen, zooals in grondbeginsel sedert lang werd besloten, en die er hoogst noodig is.

Antwoord : Die zaak wordt niet uit het oog verloren. Voor het inrichten der talrijke brigades waartoe besloten werd dient er rekening gehouden met den graad van dringendheid voor elke afzonderlijk, en met de kredieten, die daartoe ten dienste staan.

Gemeentsraad van Tongeren

Zitting van Zaterdag 16 April 1910.

Tegenwoordig : MM. MEYERS, burgemeester, DELVIGNE en MODAVE, schepenen : JACQUES, NEVEN, SCHAETZEN, VANDEN BOSCH, VAN ORMELINGEN, VONCKEN en ZEEGERS, leden.

Na goedkeuring van het proces-verbaal der vorige zitting, herneemt de raad de bespreking der begrooting.

M. de Secretaris geeft lezing der artikelen.

M. NEVEN stelt voor in de begrooting eene som van 3000 fr. in te schrijven, ten einde de schoolsoep in te richten.

M. BURGEMEESTER zegt dat deze som ontoereikend is. Het ware beter dit werk door de inwoners zelven zien in te richten.

M. MODAVE stelt voor eene som te stemmen, welke tusschen de verscheidene onderwijsgestichten der stad zou verdeeld worden, in evenredigheid van het getal hunner leerlingen.

M. VAN ORMELINGEN zegt het voorstel van M. Neven niet te kunnen stemmen. De kwestie van principe kan niet grondig onderzocht worden, daar de vraag niet op de dagorde staat. Overigens, men is niet tot akkoord over de kwestie van te weten door wie de kosten van derg-lijke inrichting moeten gedragen worden, ofwel door de gemeentekas, ofwel door het Bureel van Weldadigheid. Te Brussel, in eene vergadering van advokaten, werd er beslist, door 40 stemmen tegen 10, dat de schoolsoep door het Bureel van Weldadigheid moet betaald worden.

Overigens, waarom zou de stad zich dan ook niet moeten gelasten met het inrichten van kleederkamers en slaapzalen ?

Het ware te wenschen dat het werk der schoolsoep door de inwoners zelven ingericht werd. De Raad zou jaarlijks eene subsidie kunnen stemmen.

Overigens verklaart M. Van Ormelingen het voorstel van M. Neven niet te kunnen stemmen, omdat de kwestie niet rijpelijk genoeg onderzocht geworden is.

Het voorstel van M. Neven wordt verworpen door 6 stemmen tegen 4.

Weg van Bloir.

M. NEVEN acht het onnoodig eene toelage van de stad te stemmen, daar de werken dit jaar niet kunnen uitgevoerd worden.

M. SCHAETZEN antwoordt dat de werken dit jaar kunnen uitgevoerd worden.

Plaveiing van het Reojinhof, Breedestraat, Koolkuil.

M. MODAVE somt de werken op die moeten vervaardigd worden. Hij stelt voor plaveien van 18 centimeters te gebruiken.

M. NEVEN zegt dat reeds verleden jaar dit werk op de begrooting gebracht werd, zonder nogtans dat het uitgevoerd werd.

M. VAN ORMELINGEN. — Verleden jaar hebben wij 6000 fr. voor dit werk gestemd en heden zijn wij van gedachte in deze wijk plaveiingswerken voor 25,000 fr. uit te voeren.

Ziedaar het onderscheid.

Weg van Mulken.

M. MODAVE zegt dat deze weg zal hermaakt worden van af het Broeck tot aan het huis Portugaels. De plannen werden alzoo door het provinciaal bestuur opgemaakt.

M. NEVEN zou willen dat men den weg van Betho hermaakte met den afval voortkomende van den weg van Mulken.

Weg van Nederheim.

M. NEVEN is van gedachte dat deze weg dit jaar niet zal kunnen uitgevoerd worden.

M. SCHAETZEN is van eene andere gedachte. Alle plannen zijn goedgekeurd.

In orde-brenging van het kerkhof.

Er blijft eene som van 7460 fr. over. Dit is het overschot der leening.

Als alle werken uitgevoerd en goedgekeurd zullen zijn, zal de Raad kunnen beslissen wat er met die som zal moeten gedaan worden.

Weg der Fonderie.

De Fonderie vraagt eenen kiezelweg van fr. 1670.

M. VAN ORMELINGEN zegt dat het provinciaal bestuur dit ontwerp niet goedgekeurd heeft en dat het voorstel eenen geplaveiden weg van 7000 fr. aan te leggen.

De Raad zal daarover inlichtingen aan het provinciaal Bestuur vragen.

M. DE BURGEMEESTER stelt voor doen over te gaan tot het plaveien van alle straten welke zich in eenen slechten staat bevinden.

Antwoordend op eene vraag van M. Neven, zegt M. de Burgemeester dat de 6000 fr. bestemd tot het maken eener badinrichting, zich niet meer op de begrooting bevinden, omdat deze som ontoereikend voor dat doel is.

M. JACQUES zou willen dat het Weldadigheidsbureel in de kosten dezer inrichting tusschenkome.

Aangaande de plannen der riolen of égoûts te Tongeren uit te voeren, zegt M. Van Ormelingen dat de studiekosten de som van 20,000 fr. zouden bereiken.

M. MODAVE stelt voor onmiddellijk het maken der riolen of égoûts te stemmen.

Met eenparigheid aangenomen.

M. DE BURGEMEESTER zegt dat hij deze beslissing aan M. den Ingenieur Peters te Hasselt zal laten kennen.

BUITENLAND.

Frankrijk

DE GROT VAN LOURDES. — Bij eenparigheid van de 22 aanwezige leden, heeft de gemeenteraad van Lourdes besloten de toekenning aan de stad bij officieel dekreet van 9 april laatst, der goederen van het heiligdom van O. L. V. van Lourdes te aanvaarden.

In de beraadslaging van den raad wordt gezegd dat dit domein gevormd is door de giften der pelgrims en katholieken van de heele wereld, met het doel er de uitoefening van den eeredienst en der plechtigheden van de bedevaarten te verzekeren ; om de inlichten van de vele gevers te eerbiedigen, moet men dezen eigendom bewaren tot het doel waarvoor hij bestemd werd, en ook zijn godsdienstig karakter eerbiedigen.

Daarom besloot de raad de toekenning der goederen te aanvaarden en deze te beschouwen als een onaantastbaar pand, hetwelk de gemeente voortdurend ter beschikking zal houden van de diocesaine overheid, om er vrijelijk den katholieken eredienst uit te oefenen en er de verschillende godsdienstige betoogingen der bedevaarten te houden.

Toen de maire, M. Lacase, den bisschop van Tarbes dit besluit meedeelde, voegde hij er bij :

Men dient inderdaad te weten, heden zooals in de toekomst, dat de gemeenteraad bij het aannemen van deze toekenning enkel bezorgd is geweest met het vrijwaren van de heele wereld, hiervan rechten hij wil eerbiedigen.

— MISDAAD. — Dinsdag avond, rond 8 ure, is nabij Rodez een meisje van 16 jaar, Adrienne Pons, vermoord. Zij kwam als elken avond van de school te Rodez, met den trein, die daar om 7 ure vertrekt. Hare ouders, hare moeder is onderwijzeres, wonen te La Loubière, op twee kilometers van de statie, waar zij afstapte. Toen zij te 8 ure nog niet thuis was, gingen hare ouders op zoek. Eerst den volgenden morgend vonden zij het lijk van 't meisje in een boschje. Zij hield hare schoolboeken nog in de handen. Men denkt dat zij verworgd en mishandeld is door een ellendeling. De gendarmerie zoekt den moordenaar op

— TER EERE VAN LEOPOLD II. — Eenige Belgen en vereerders van Koning Leopold II, aan de kaap Ferrat (in 't zuiden van Frankrijk) verblijvende, hebben het op zich genomen een klein gedenkteeken op te richten ter gedachtenis van wijlen onzen vorst, nabij de drie villas-rustoorden voor de zieke Kongolanders aldaar.

Het gedenkteeken bestaat uit eenen eenvoudigen blok steen, waarin de medaillon van den overleden Koning, geboetseerd door den Italiaanschen beeldhouwer Galbusieri en in brons gegoten.

— SCHRIKKELIJK ONGELUK. — De algemeene gouverneur der kolonien, bevelhebber Martin, die zich te Armissan bij Narbonne (Frankrijk), in verlof bevond, kuischte eenen revolver, toen zijne zeventienjarige dochter binnentrad en hem wilde ontwelzen.

Eensklaps ging een schot af en het meisje viel met doorboord hoofd ten gronde. Men kan maar niet uitleggen hoe 't schrikkelijk ongeluk zich voordeed.

— GEHEIMZINNIGE MISDAAD. — Uit de Huisne, heeft men te Pont-de-Gennes (Frankrijk), het lijk opgehaald van den tapissier Bertron, die reeds sedert het begin van December vermist werd.

Het lijk verkeerde in vergevorderden staat van ontbinding.

Uit de lijkschouwing is gebleken dat de man eenen vreeselijken dolksteek in den buik bekomen had en reeds dood was vooraleer in het water terecht te komen. Een onderzoek is geopend.

— EENE SMETZIEKTE TE BREST. — In het 3e regiment vesting-artillerie is eene smetziekte van oorvlieesontsteking ontstaan.

Een tiental soldaten zijn in het maritiem gasthuis afgezonderd.

— EEN VAL VAN 60 METERS. — Gisteren morgend, rond 8 1/2 ure, sprong te Rouen de ho elbouder Aug. Delavault, wonende rue Verte te Parijs, van de overgangsbrug, die op 60 meters boven de Seine ligt

De man kon gered worden, maar toen men hem naar het gasthuis overbracht, gaf hij onderweg den geest.

— DOOR ZIJN PAARD GERED. — Een rijk eigenaar van Nausac kwam te paard van Pradelles terug, rond 9 ure 's avonds, toen hij, op ongeveer twee kilometers zijner woning, een geweerschot van achter eene rots gelost, in het lichaam kreeg.

De ruiter, alhoewel zwaar gewond, viel niet van zijn paard. Hij klampte zich aan den zadel vast en gaf zijn paard van de sporen. Aldus kon hij den moordenaar ontsnappen, die hem, het geweer in de hand, achterna zette.

Men heeft zware vermoedens op twee boeren die reeds lang met het slachtoffer in vijandschap leefden, en wiens haat dezer dagen nog door den politieken drift aangewakkerd werd.

Duitschland

FAMILIEDRAMA. — De landbouwer Buchner in Kleinwinternheim (Rheinhessen) werd plotseling door een vlaag van waanzin overvallen. Hij viel zijn vrouw en zijn vier kleine kinderen met een hamer aan en bracht hun zware verwondingen toe. Nadat hij deze daad gepleegd had schoot hij zich dood. Twee der kinderen waren zeer zwaar gewond en werden onmiddellijk nadat zij in het hospitaal waren opgenomen geopereerd. De vrouw en de beide andere kinderen zijn te Winternheim onder geneeskundige behandeling.

— DE LUCHTVEROVERING. — Graaf von Zeppelin, de Duitsche luchtreiziger, zal in Mei aanstaande met een zijner bestuurdbare ballons van Friedrichshafen naar Brussel komen in twee dagreizen : Friedrichshafen-Metz en Metz-Brussel.

Zeppelin zou verscheidene dagen in ons land blijven.

Italië

SCHOON PERSONEEL. — Op het oogenblik dat de trein van Salerno te Napels aankwam, heeft de politie een onderzoek ingesteld en al de rijtuigen doorzocht. Er werd vastgesteld, dat al het reisgoed verdwenen was.

De treinoverste, de geleiders, machinisten en werklieden werden aangehouden.

Engeland

DE ALKOOL IN BRETANJE. — In zekere veldstreken van Bretanje maakt men soep met brandewijn, waarvan de kinderen hun aandeel nemen.

Te Audierne is het verbruik 19 liters per hoofd jaarlijks. Het is te verwonderen dat het getal over ijdens niet veel aanzienlijker is.

Serbië

EENE RAMP. — Ten gevolge der hevige onweders welke in de laatste dagen over Serbie losgebroken zijn, staat een grootdeel van het land onder water. Uit Kragoutzevatch, Lapo en Kraljevo komen onrustwekkende berichten toe. Uit de ontvangen berichten blijkt dat men reeds 10 lijken gevonden heeft.

Op talrijke plaatsen is alle verkeer onmogelijk. Voorzorgen zijn genomen om de internationale baan Belgrado-Nich te beschermen. De schade wordt op verscheidene miljoen beraamd.

China

SLECHTE TIJDINGEN. — Men meldt uit Hannan dat de katholieke missiën door de jongste onlusten zooveel geleden hebben als de protestantsche.

Een telegram uit Rome ontvangen door de kongregatie der Propaganda bevestigt inderdaad dat drie zendelingen van Spaansche nationaliteit en behoorende tot de orde der paters Augustijnen, omgekomen zijn door de schuld der muitende Chinezen, die het bootje waarin zij zich bevonden, deden omkantelen.

Australië

PROBAAT MIDDEL. — Dezer dagen werd te Londen eene dame uit een schouwburg gezet, omdat ze weigerde haren grooten hoed af te nemen, die de menschen achter haar 't gezicht op het tooneel belemmerde. Een Engelsch blad vertelt nu, dat men in de groote steden van Australië van den last met die groote hoeden in de schouwburgen is afgekomen, door, vóór de vertooning, op een scherm met de tooverlantaarn het volgende te lezen te geven : « Dames beneden de vijftig jaar worden verzocht hunnen hoed af te nemen » Dat hielp.

Amerika

SPOORWEGKAARTJES. — Het alleveren der reiskaartjes in de groote statiën brengt op dagen van grooten toeloop vele ongemakken en vertraging mede.

In Amerika heeft men nu uitgedacht de kaartjes te doen alleveren door machienen. Deze leveren het kaartje af voor de verlangde bestemming, op voorwaarde dat men den prijs in het machien steke en aan eenen bepaalden knop draaie.

Tot hiertoe heeft het machien volledig voldoening gegeven.

— EENE VROUW VAN GEWICHT. — Mej. Louise Ambrodem, een der reuzinnen gansch de wereld door befaamd, is te New-York overleden aan de gevolgen van rhumatism. Zij woog 500 pond en was vier voet en 4 duim groot, het was een echte bol vet !

Verontwaardigde huismoeders tegenover veeleischende vleeschhouwers. — Te New-York en voorgeborchten is de algemeene verontwaardiging tegen de *vleeschtrust* zeer ernstig. Herhaaldelijk gaf zulks reeds aanleiding tot woelige tooneelen.

In al de arme wijken begonnen de vrouwen, woedend over de overdreven duurte van het vleesch, de vleeschhouwers met hoedenspelden aan te vallen. Ook goten zij paraffien op het geslachte vleesch, waardoor het onbruikbaar werd. Vier honderd vleeschwinkels werden gesloten. Thans schat men op 800.000 het aantal personen, die te New-York aan het gebruik van vleesch verzaakt hebben.

En standvastig hoort men nog van nieuwe aanvallen op de vleeschwinkels. Iedereen die het wagen durft vleesch te koopen, wordt misbandeld, bij zoover, dat de rechters besloten hebben gevangenisstraffen op te leggen aan personen, die zich aan aanvallen schuldig maken.

Wat de volkswoede nog heviger maakt, is dat de vleeschhouwers aanzienlijke hoeveelheden vlesch uit Australie en Nieuw-Zeeland invoeren, dat ze dan met 100 tot 300 % winst verzetten.

De trust van zijnen kant schrijft de duurte van het vleesch toe aan een vermindering van vijf millioen stuks vee in de Vereenigde-Staten, in betrekkelijke tijdperk dat de bevolking er met 14 millioen zielen vermeerderde.

— MILLIARDAIRS HUWELIJK. — Het huwelijk van miss Majorie Gould met M. Anthony Drexel heeft opschudding gemaakt in New-York, vooreerst wegens de pracht van de plechtigheid en de bruidsgeschenken, die millioenen dollars waarde hadden en dan omdat ditmaal het huwelijk tusschen Amerikanen gesloten werd en niet met een vreemden titeldrager.

't Was prachtig van « eenvoud ». Er waren voor 150,000 fr. bloemen. De bruidskoek kostte 13,000 fr. en hij werd in stukken aan de genoodigden gereikt. Elk stuk lag in eene met de hand geschilderde doos. De geschenken, waaronder een prachtig hotel in de Ve Avenue van 2 1/2 millioen, hadden eene waarde van tien millioen fr., enz., enz.

BINNENLAND.

LUIK. — Een velorijder heeft te Tilleur een oude bediende omgeworpen, die zich naar zijn werk begaf. Beiden vielen, maar de cyclist was slechts licht gekwetst, zoodat hij haastig kon voortrijden, zonder gekend te zijn. De oude man, die 73 jaar is, bleef voor dood liggen en was, bij het bekend maken van dit nieuws, nog niet tot het bewustzijn gekomen. De velorijder is naar men denkt een vreemdeling.

ANDRIMONT. — ZONDERLINGE DOOD. — Voor één paar dagen kwetste zich een bewoner onzer gemeente, M. Jacob Delinée, aan de hand met de gesp zijner broek. Hij gaf daar geene acht op. Weinu, de onbeduidende wonde heeft eene ziekte veroorzaakt, waaraan hij verleden nacht bezweken is, te midden der afgrijselijkste pijnen. Hij was 45 jaar oud, gehuwd en huisvader.

BOIS-DE-BOUSSU. — De echtgenoote Frappart, van Bois-de-Boussu, wilde het vuur aanwakkeren door er petrool op te gieten. De kruik ontploite en deelde de vlammen mede aan de kleederen der vrouw. De onvoorzichtige werd in wanhopigen toestand naar het gasthuis gebracht.

De weduwe Cambier, van Boussu, die Vrijdag levensgevaarlijke brandwonden bekwam, toen zij petrool in de stoof goot, is aan de gevolgen harer onvoorzichtigheid bezweken.

LEUVEN. — In eene mouterij is een werkman, door het omkantelen van eene kelderval, in het kokend water gevallen. Men snelde hem ter hulp en een zijner gezellen kon hem ophalen, maar zoo deerlijk verbrand dat hij weldra, in een vreeselijken doodstrijd, den geest gaf. De redder heeft ook erge brandwonden bekomen. De verongelukte laat een weduwe met vijf kinderen na. Terwijl de ouders van den jongeling bij zijn stertbed stond, brandde te Winxele hunne woning af.

BERGEN. — Langs alle kanten worden in de Henegauwsche mijnstreken pogingen in het werk gesteld om, onder verschillende voorwendsels, stakingen uit te lokken. Veel werklie moeten gedwongen het werk neerleggen, omdat de eene groep soms het stilleggen van de andere na zich sleept. Maar men ziet klaar dat de pogingen vruchteloos zijn. 't Is zoo wat de beweging, die vóór iedere politieke kiezing merkbaar is, om de gemoederen der werklieden te verbitteren. Ook beginnen de leiders het nutteloze van hunne poging in te zien.

NAMEN. — KNAAP VERMINKT DOOR EENE SPRINGBUS. — De kleine Ferdinand Lohet, oud 7 jaar, wonende te Spuy, speelde nabij de ouderlijke woning, toen hij eene springbus vond geladen met fulminaat.

Ferdinand Lohet liep naar huis om een hamer te halen ; hij plaatste de springbus op een steen en sloeg er op. Eene ontploffing volgde waardoor den onvoorzichtigen knaap de duim en twee vingers van de linker hand werd afgerukt. Hij werd naar het gasthuis van Namen overgebracht.

DOORNIK. — De hevige wind deed de klak van een 24 jarigen werkman in de Schelde vliegen. Met een langen stok wilde hij ze er uit halen, terwijl zijne vrienden hem lachend toeriepen : Gij krijgt ze niet ! — En toch zal ik ze hebben ! riep hij. Hij sprong in de rivier, greep de klak en hield ze in de hoogte, roepende : hier is zij. Doch op dit oogenblik kreeg hij een bloedopdrang, zonk in de diepte en verdronk.

BRUSSEL. — DE GROOTE PRIJZEN DER TENTOONSTELLING. — Het lot van 150,000 fr. der Tentoonstelling van Brussel, is inderdaad gewonnen geworden door eene maatschappij van tien personen, Cercle Limited, zetel houdend in den Café Saint-Pierre, St Pieterusstraat, te Brussel, zoo meldt een blad der hoofdstad. Alle weken legden ze elk 50 centiemen uit, en aldus hadden zij zich reeds vijftien reeksen, netzij 75 loten, aangeschaft. De twee zoons van den herbergier hadden er elk een aandeel in. De winners zijn allen kleine burgers.

Het lot van 50,000 frank is gewonnen door M. Alfred Donnay, beheerder-bestuurder eener Brusselsche verzekeringsmaatschappij ; dit van 25,000 fr. door den heer Constant Wigé, coiffeursgast te Brussel die een lotje van een een voortverkooper gekocht had, en het inzicht heeft zich nu als patroon te vestigen.

— Foorkramers, die met hunnen woonwagen nabij de Willebroeksche-vaart gelegerd waren, droegen een anderen groep, die te Laken op de foor stond, een doodelijken haat toe. Dinsdag namiddag kwam het tot een gevecht. Een der vechters kreeg een doodelijken messteek

DE VERDWENEN
Millionnair

[10de vervolg]

Het was een kort, gezet manneke, met een dikken schedel, waar het verstand moeite had om door te dringen.

— Welnu, vroeg hij, een mand groenten op de keukentafel zetten, hebt ge al iets ontdekt ?

— Nu, of ik, antwoordde zijn vrouw met een stem, waarin niet weinig triomf was waar te nemen.

De man ging op een stoel zitten, stak de handen in de wijde broekzakken en trompette :

— Zoo ! Hebt ge wat ontdekt ?

— Schreeuw niet zoo ! Denk er toch om, dat wij niet alleen zijn.

— Dat verwondert mij niet, antwoordde hij, zooder eenige pota te n men van de opmerking zijner echtgenoote. Gij zult altijd blijven ontdekken. Hahaha ! In het doen van ontdekkingen zijn vrouwen altijd sterk ! En zeg mij nu eens, wat hebt ge ontdekt ?

— Niets, luidde het op korten, koelen toon gegeven antwoord.

— Dan had ik net zooveel kunnen ontdekken, al noemt ge mij altijd stommeling.

— Zooals lachte m delijdend.

— Ja, gij zijt een slimmerd, dat weet ik. Als ge een keisteen vindt, denkt ge een rots te hebben.

De tuinman hulde lachend zijn schouders op. Toen evenwel zijn vrouw vertelde alles wat zij gezien had en meende gezien te hebben, nam hij zijn pijp uit den mond en gaf teekenen van eenige verbazing.

— Nu ziet ge, eindigde de vrouw haar verslag van haar veronderstellingen, waaraan wij ons moeten houden. Wie weet wat dat volk nog uithaalt, als wij hen hun gang laten gaan.

Nu hield zij den brief, dien Muriel haar gegeven had, voor haars mans neus.

— Wat is dat ? vroeg hij.

De vrouw maakte met den duim der rechterhand een beweging naar het plafond.

— Van boven ? vroeg hij.

— Ja, aangeteekend.

— Heeft hij dien geschreven ?

— Neen, hij slaapt op de canapé.

— Dus dan is het de andere ?

— Ja natuurlijk, dat mensch, dat zich verpleegster noemt. Nu, wat staat gij mij aan te gapen !... Hebt gij aardappelen in plaats van hersens in uw kop ?

— Neen, maar ik kan niet zoo gauw denken als gij. Wat is er nu met die verpleegster ?

— Verpleegster ! riep de vrouw met een verachtelijk lachen uit. Zij is net zoo min verpleegster als ik.

En de tuinmansvrouw keek na die woorden weer naar den ketel kokend water, uit de tuit, waarvan de rook ontsnapte in witte wolkjes.

— Ik heb een gedacht, zegde zij.

— Wat is dat voor een gedacht ?

— Om te zien wat er in dien brief staat.

— Hoe wilt gij dat klaar spelen ?

— Dat zult gij zien.

Al sprekende had zij hem den rug toegekeerd. Mannen zijn dikwijls zoo nauwgezet en houden er even dikwijls principiën op na, waarmee een vrouw liever geen rekening houdt, wanneer het geldt haar nieuwsgierigheid te bevredigen. Daarom was het maar beter misschien, dat zij haar daad volbracht zonder hem eerst er een verklaring van te geven.

Zij nam een schaal, vulde die met het kokend water en hield den brief er boven, zoodanig, dat de toegeplakte kant van de envelop de volle werking van den damp kreeg.

De tuinman, die van zijn plaats niet goed kon zien wat zijn vrouw uitvoerde, keek haar met verbazing aan. De vrouw volgde intusschen aandachtig het verloop van het proces.

Het duurde niet langer dan een minuut.

— Kijk ! zegde ze triomfantelijk, terwijl ze het begomde deel voorzichtig aftrok, we kunnen den brief lezen, hem opnieuw toemaken en niemand zal vermoeden, dat hij open is geweest, terwijl ik weet, wat ik weten wil. Wat zegt ge nu van uw vrouw, hè ?

Hij zegde niets. Hij zag, dat zijn vrouw dermate verheugd was over het succes, dat hij er niet aan dacht nog bemerkingen te maken over hetgeen zij gedaan had met andermans goed. Bovendien was nu ook zijn nieuwsgierigheid opgewekt, nu het eenmaal zoover gekomen was.

De vrouw legde den brief op tafel en haalde de papieren uit de envelop.

— Geld !

Dit wekte vooral de belangstelling van den tuinman, die een zwak had voor bankbiljetten, goud, zilver en zelfs voor stuiverstukken.

Zijn vrouw liep naar den schoorsteen, zette haar bril op en begon den door Muriel geschreven brief te lezen.

Dat was om den drommel geen gemakkelijk werk voor haar, want het meisje had een klein en fijn schrift, maar eindelijk gelukte het de vrouw toch het epistel te spellen en een zoodanige verbazing teekende zich op haar gelaat af, dat haar man zijn pijp uit den mond nam en achter zijn vrouw kwam staan om over haar schouders mee te lezen.

— Nu, riep zij ten slotte uit, wat zegt ge mij daarvan ? Had ik gelijk of niet met mijn wantrouwen ? Is dat niet een practisch bewijs ? En is die meid de medeplichtige van dien ander ? Maar, wat zou dat alles te beduiden hebben ?

De tuinman kon allerhaast op die vraag een antwoord geven. Hij gevoelde zich tegenover die vraag als een kind, dat in een groot bosch verdwaald was.

Er was geen kwestie van een fancy-fair in of nabij Hall, dat wisten beiden maar al te goed, daar het buis den laatsten tijd niet bewoond was geweest. En dan, als die meid van boven, zooals ze Muriel betitelden, toch een verpleegster was, waarom liet zij dan haar boe tje niet van huis komen in plaats van het bij een winkelier te bestellen ?

De tuinmansvrouw bleef niet lang ten prooi aan haar overpeinzingen. Zij nam een kort besluit, opende een lade van haar keukentafel, grabbelde er een beetje in en bracht een paar velletjes papier, een pen en inkt te voorschijn. Daarop doopte zij met zooveel vuur de pen in de zwarte vloeistof, dat inktspikkels over de tafel vlogen.

— Wat gaat ge nu beginnen ? vroeg de tuinman, die zijn leven doorbracht met niets te begrijpen van hetgeen zijn vrouw uitvoerde.

— Wat gaat ge beginnen ?

— Wat ik ga doen ? antwoordde zij verachtelijk. Wel, wat iedereen zou doen in mijne plaats, tenminste als hij niet gek is : copie nemen van dien brief.

Onmiddellijk begon zij te schrijven, zoo haastig zij maar kon, wat echter nog niet veel te beteekenen had.

— Ge schijnt haast te hebben, merkte haar echtgenoot op.

— Ja, de brievenbesteller komt gauw voorbij en ik zou wel willen, dat hij dat meenam.

— Aan wien stuurt ge het dan ?

— Naar Hawk.

— Naar Hawk ?... Waar is dat goed voor ?

Zij richtte het hoofd op en wierp een medeijdenden blik op haar echtgenoot. Evenwel oordeelde zij het noodig opheldering te geven.

— Ik geloof, zegde zij, aan een plan van die lieden boven om zich het landgoed toe te eigenen. Daarom schrijf ik aan Hawk alles wat ik weet. Ook geef ik hem de copie, dan kan hij de zaak ontwarren. Misschien is het ook nog een kansje voor den goeden jongen om er weer een beetje bovenop te komen. Hij heeft het zeker wel noodig.

Hawk, over wien men sprak, was de neef van die uitmuntende tuinmansvrouw. Te Londen had hij een detective-bureel. Hij had de goede betrekkingen met zijn tante niet opgegeven, omdat hij de weinig kostbare gewoonte had om zaterdags naar Hall te komen en er te blijven tot maandag morgen, om zooveel mogelijk en zoo goedkoop mogelijk te genieten van het heerlijke buitenleven.

Zijn tante had met haar opmerking gelijk : de zaken van Hawk gingen tot nu toe niet bijster voordeelig.

XI

IN DUISTERNIS

Tegen den avond van den volgenden dag werd te Hall een pak afgeleverd, dat 't bestelde costuum voor Muriel bevatte. En geen uur daarna liep het meisje als verpleegster door het huis, nadat zij met vlugge hand enkele kleine onderdeelen van de uitrusting gewijzigd had, zoodat het haar als aan het lijf gemaakt stond.

In andere omstandigheden zou Muriel zeker hartelijk gelachen hebben om haar gedaantewisseling, maar zij maakte nu te droevige oogenblikken door, dan dat ook maar één straaltje van vroolijkheid in haar oogen zou kunnen blinken.

Wie bij Muriel's metamorfose lachte, dat was de tuinmansvrouw, die zich geen zand in de oogen liet strooien. Zij wist maar al te goed, dat het meisje evenmin recht had op het dragen van dat verpleegsterscostuum als op den naam Jane Brown.

Carterbilt was niet in het minst door de verandering getroffen. Zij had op zich genomen hem te verpleegen, dus kleedde zij zich als zoodanig. Hij begreep dat zij een koffer met goed had laten komen.

Zooals gezegd, werden aan Hall niet meer dan tweemaal per dag brieven bezorgd. Werd een spoedbrief verwacht, dan moest men hem aan het postkantoor laten halen, dat drie mijlen van Hall verwijderd was, zooals ons reeds bekend is.

De tuinmansvrouw was zoo ongeduldig op het antwoord van haar neef, den detective, dat zij tweemaal dien dag haar echtgenoot zond om te hooren of er niets voor haar was gekomen, terwijl de Londensche neef nauwelijks tante's epistel in handen kon hebben. De arme tuinman moest zijn twaalf mijl loopen zonder morren en moest — dat was het ergste voor hem — de verwijten van zijn vrouw slikken, toen hij met leege handen terugkeerde van zijn tweede reis, niet meegerekend de dagbladen aan het adres van M. Carterbilt. Gelukkig was de man gewoon aan boetpredikaties van de zijde zijner heminelijke echtgenoote. Hij deed ook nu wat hij anders deed : hij liet den storm over zijn hoofd gaan en ging daarna zijn groenten begieten.

De dagbladen, waarvan wij zooeven spraken, hadden natuurlijk een verslag van de spoorwegramp en twee of drie van de dagbladen hadden er ook een schets bij van de plaats, waar het ongeluk was gebeurd, met de afbeelding van de vernieling. De pers had er ook geen gras over laten groeien. De hedendaagsche journalist is even zoinig met zijn minuten als overvloedig met zijn copij.

Carterbilt las de verslagen van de ramp en was nog meer verwonderd te lezen, dat hij bij het spoorwegongeluk omgekomen was, dan toen hij tot de ontdekking kwam dat hij in een andermans kleeren zat, alsook toen hij een beschrijving las van zijn eigen persoon, tenminste van hetgeen hij aan en bij zich had.

Sedert de ramp was Carterbilt telkens geraakt in een toestand van heele of gedeeltelijke bewusteloosheid. Het was hem alsof hij nevelen voor zijn oogen telkens opgetrokken en neergehaald werd.

De millionnair, die de oorzaak zocht in den schok, dien hij bij de botsing tegen het hoofd ondergaan had, trachtte die nevelen met douches van koud water weg te spoelen.

Het spreekt vanzelf, dat Carterbilt niet vermoedde in slaap te zijn geweest. Wat hij gevoelde, was nog immer de nawerking van de chloroform, die hem zóó overvloedig was toegediend door Will, dat een zwakkere natuur dan die van den Amerikaan er geen weerstand aan had kunnen bieden en zeker het met den dood had moeten bekoopen.

Als het ware werktuigelijk, had hij kort na aankomst op zijn landgoed, de schamele kleeding, die hij na de ramp aanhad — op voor hem onverklaarbare wijze — verwisseld voor een ander costuum. Zijn goed had hij, onmiddellijk na aankoop van Hall, uit het hotel, dat hij tijdelijk bewoonde, doen verzenden, zoodat hij ruimschoots voorzien was. Zijn sleutels had hij niet in zijn zakken gevonden, om de eenvoudige reden, dat Will ze bij zich had na de gedaantewisseling. Daarom had Carterbilt eenvoudig 't slot van een zijner koffers geforceerd. Hij hield van krachtige middelen.

Dat alles had hem echter niet verbaasd, daar hij bijna voortdurend in een toestand van versuffing verkeerde. Hij wist wel, dat hij van kleeding verwisseld was, maar te zoeken naar de oorzaak hoe hij in die andere kleeding kwam, dat was te veel voor hem.

(t. Vervolgt.)